

områder. Og vi mener rent faktisk, at den kurs, Danmark har valgt, nemlig hvor man lidt med skyklapper på håber på, at der bliver flertalsafgørelser på områder, hvor det vil være til fordel for Danmark, er en meget naiv indgang, særlig når man ser de forslag og de tanker og ideer, man gør sig i de andre europæiske hovedstæder.

Derfor kan Danmark blive bragt i den situation, at åbner man for flere flertalsafgørelser, ja, så kan der altså også blive flertalsafgørelse på områder, hvor Danmark kommer i mindretal, hvor Danmark ikke hører til blandt de progressive lande, men hvor vi tværtimod vil have os frabedt yderligere union. Og i de situationer kan der næppe være tvivl om, at hvis de andre lande i flertal afgør noget, som er Danmark inderligt imod, men som vi efterfølgende skal rette os efter, ja, så er der jo altså tale om, at der bliver afgivelse af suverænitæt fra dansk side.

Afgivelse af suverænitæt skal efter vores opfattelse altid godkendes i Danmark ved en folkeafstemning.

Vi har ikke noget imod, at der kommer flere lande med i i EU-samarbejdet, særlig ikke når det er europæiske lande. Der er lande, som er helt naturlige partnere i EU, og derfor er vores opfattelse, at de lande naturligvis skal med, når de vel at mærke politisk, økonomisk, demokratisk er modne til at komme med. Og dér må man jo sige, at alene det, at man har stillet lande i udsigt, at de kunne blive optaget i EU, jo har haft en meget gunstig udvikling på de pågældende lande, ikke mindst økonomisk.

Derfor skal vi naturligvis optage de lande på det tidspunkt, hvor de er klar til det. Og det skal være på et tidspunkt, hvor de individuelt er klar til det, og ikke på et tidspunkt, hvor det udløser gigantiske udgifter for de nuværende medlemslande som følge af, at forskellige former for strukturfonde osv. vil blive udtømt.

Tilbage til spørgsmålet om folkeafstemninger:

Da den daværende, skal man jo sige, socialdemokratiske ordfører, hr. Buksti udtalte, at en euro-afstemning i Danmark på et tidspunkt, hvor der ikke kunne opnås flertal, ville være landsforræderi, fik vi jo klart og tydeligt beskrevet, hvordan unionstilhængerne ser på det, nemlig at der kun skal være folkeafstemninger i Danmark, når man er sikker på et ja. Og følger man dagspressens meningsmålinger, er det jo også tydeligt, at kun på det tidspunkt, hvor

man er sikker på et ja, tør man holde en folkeafstemning.

Det går selvfølgelig ikke. Den danske befolkning skal have mulighed for at sige fra. Den skal have mulighed for at sige fra, hvis den Nicetraktat, eller hvad den nu kommer til at hedde, ikke er en traktat, den danske befolkning bryder sig om. Og det er ikke en afstemning for eller imod nye medlemslande, men en afstemning for eller imod afgivelse af mere suverænitæt.

Med hensyn til ændringerne i EU's institutioner er det vores opfattelse, at de naturligvis skal tilpasses. Vores opfattelse er, at det fortsat er Ministerrådet, der skal være omdrejningspunktet og ikke Kommissionen, og derfor er vi slet ikke så optaget af, om Danmark fortsat har en kommissær. Vi er langt mere optaget af, at kommissærerne repræsenterer synspunkter, der er til gavn for Europa, og derfor kan eksempelvis en konservativ englænder være langt mere til gavn for Europa end f.eks. en socialist fra Danmark.

Så er der spørgsmålet om de nye lande. Dér mener vi, at konferencen jo kommer til at skulle meddele de nye lande, at de kan blive bragt i Østrigs situation, og det vil sige, at de gammelkommunister i de forskellige østeuropæiske lande, der har taget navneforandring til socialdemokrater, skal jo have at vide, at de skal til eksamen i EU, og hvis ikke man bryder sig om det regeringsgrundlag, de har, eller deres sammensætning, ja, så kan de komme i Østrigs situation, altså at man blander sig i deres valg.

Jeg tror ikke, det er det, de lande forstår ved at være medlem af EU. Så derfor er det vores opfattelse, at vi med hensyn til de forslag, der er fremsat til vedtagelse, kan støtte forslaget fra Enhedslisten og kan støtte forslaget fra Dansk Folkeparti.

Udenrigsministeren (Niels Helveg Petersen):

Jeg vil gerne takke for en, som så ofte før, engageret diskussion om Europa.

Der er stillet et enkelt spørgsmål, som jeg selvfølgelig skal besvare. I øvrigt har jeg ikke til hensigt at forlænge debatten meget. Det er jo spørgsmål, vi kommer til at vende tilbage til i hele forløbet af regeringskonferencen mange gange her i salen og i Europaudvalget og i øvrigt i den almindelige diskussion i landet.

Hr. Kristian Thulesen Dahl spørger til Romano Prodis udtalelser om, at et angreb på et